

Dijous Sant

Dij, 1/04/2010 per Josep Roca
[Des de l'Amazònia occidental](#)

Escric aquestes ratlles el Dijous Sant a la tarda. Al vespre aniré a celebrar l'Eucaristia a una de les comunitats grans que tenim a la Parròquia, a uns 25 Km. del poble, mentre que el meu company presidirà la celebració a l'església parroquial, al poble de São Miguel do Guaporé. Hem dedicat el matí a una trobada amb els "Ministres Extraordinaris de la Paraula i l'Eucaristia", homes i dones, de tota la Parròquia. En tenim quaranta, segons la llista que vàrem fer el novembre passat quan van rebre o van renovar la seva missió per un any durant la Visita Pastoral del Bisbe.

No han vingut tots. Alguns dels que viuen al poble no podien deixar la seva feina. I ahir al final de la tarda i bona part de la nit ha plogut intensament, i des d'alguna part de l'àrea rural avui al matí no era possible arribar al poble; encara no havia passat l'enginyer que posa les carreteres en condicions després dels aiguats: el sol que tot ho escalfa i fa desaparèixer les fangueres.

Hem dedicat tres hores llargues del matí de Dijous Sant a la pregària i al diàleg obert i franc sobre el seu ministeri. El primer balanç que n'he de fer és de donar gràcies per aquestes dones i homes, tots ells pares o mares de família, i en alguns casos la parella, que fan aquest servei amb alegria i dedicació. "Em sento content de poder fer aquest servei a la comunitat", és una expressió que, amb aquestes o d'altres paraules, s'ha anat repetint. "Sóc un punt de referència per a la comunitat"; "A la meua comunitat em consideren com si fos un 'Padre' i em consulten en tots els assumptes importants", deien altres.

La nostra trobada ha acabat amb el dinar. I immediatament han anat tornant cap a casa, passant primer a recollir l'Eucaristia que avui al vespre distribuïran a cadascuna de les seves comunitats. Beneïts "Ministres de la Paraula i de l'Eucaristia" que ajuden tantes comunitats cristianes a anar endavant, que tenen cura de la celebració dominical, de visitar els malalts, de fer les celebracions pels difunts o els batejos, quan cal! Sense ells, la nostra estructura eclesial i el nostre teixit de petites comunitats no existiria.

Evidentment, no estan sols: formen part d'una comunitat que moltes vegades els ha triat per fer aquest servei, on els catequistes tenen també un lloc i una funció molt importants, a més del grupet de persones que s'encarreguen de la coordinació general.

A més d'agrair per aquestes persones, em sembla que m'he de deixar educar per elles. És a dir, que tinc molt a aprendre de la seva generositat, del seu amor a Jesucrist i a l'Església, i de la seva dedicació al que fan. Un jove pare de família, ministre de l'Eucaristia des de l'època del seu casament, ha deixat estar una feina que li oferien, i que li proporcionaria més ingressos dels que ara té, senzillament perquè els horaris de treball no eren compatibles amb les celebracions comunitàries.

Aquesta tarda de Dijous Sant sento que no m'he de queixar pel fet de tenir ben pocs capellans a la nostra regió i a tants llocs de l'Església. He de donar gràcies i he de valorar moltíssim aquestes dones i homes que, plens de generositat i de

confiança en Déu, són la imatge viva del Bon Pastor en cadascuna de les seves comunitats. I em sento mogut també a demanar que els capellans que un dia puguem tenir estiguin animats pel mateix esperit que mou aquests homes i dones "Ministres Extraordinaris de la Paraula i l'Eucaristia".